

LUIDE STILTES

Een negenjarig meisje moet de zomer doorbrengen bij een ouder koppel dat ze niet kent. Die ervaring zal haar leven veranderen. *The Quiet Girl*, de Oscargenomineerde, Iers gesproken debuutfilm van Colm Bairéad, is een klein verhaal met grote emoties. ‘Het is best ironisch dat de film gevierd wordt als een triomf van de Ierse taal.’ **RUBEN NOLLET**

Flashback naar maart vorig jaar, wanneer de Ierse filmprijzen worden uitgereikt. De IFTA's – Irish Film & Television Academy Awards – moeten door de coronamaatregelen nog virtueel plaatsvinden. Gedoodverfd prijsbeest is Kenneth Branagh, met zijn autobiografische *Belfast*. De verbijstering is dan ook groot wanneer een kleine debuutfilm in het Iers de veelvraat van de avond blijkt. *An Cailín Ciúin* of *The Quiet Girl*, sleept maar liefst zeven prijzen in de wacht, waaronder die voor beste film en beste regie. Een Oscarnominatie en enkele maanden later is regisseur Colm Bairéad er nog niet van gekomen. ‘Wij waren al blij met onze nominaties, maar het werd een dulle avond’, grijnst hij. ‘Een historische avond ook, want voor het eerst kaapte een film in het Iers de hoofdprijs weg.’

The Quiet Girl speelt zich af in 1981 op het Ierse platteland. De negenjarige Cáit maakt deel uit van een groot gezin. Ze hebben het al niet breed en nu is

moeder opnieuw zwanger, tot groot ongenoegen van de norske vader. Om het gezin wat ruimte te geven, wordt Cáit de hele zomer ondergebracht bij verre familie. Eibhlín en Séan hebben een boerderij en vooral de eerste is heel lief voor de verlegen Cáit. Beetje bij beetje bloeit het meisje open, maar ze voelt dat er een schaduw over het echtpaar hangt.

De film is gebaseerd op *Foster*, een novelle uit 2010 van de Ierse schrijfster Claire Keegan. ‘De *Irish Times* bekroonde die tot een van de tien beste Ierse fictiewerken geschreven door vrouwen in de 21e eeuw’, vertelt Bairéad. ‘Het boek is amper 95 pagina's lang, maar ik had tranen in de ogen toen ik het uit had. Ik wist meteen dat ik het wilde verfilmen. Verhalen over jonge mensen hebben me altijd aangetrokken. Bovendien is het geschreven in de eerste persoon, waardoor je helemaal bij het hoofdpersonage betrokken bent. Ik vroeg me af hoe ik dat naar film kon vertalen.’

Dat lukte Bairéad door op amper twee momenten na voortdurend bij Cáit te blijven. Het meisje zegt nauwelijks iets, maar observeert alles. Zo ontdekt ze dat ook banale details en lange stiltes veel kunnen vertellen. ‘Het boek vat geweldig de manier waarop Ieren communiceren – of liever: níet communiceren’, lacht Bairéad. ‘Ik zie de film als een statement over de beperkingen van taal, over hoe woorden tekortschieten en wij er niet in slagen om taal behoorlijk te gebruiken. Het is dan ook best ironisch dat *The Quiet Girl* gevierd wordt als triomf van de Ierse taal.’

Extra opvallend is dat Keegan haar novelle in het Engels schreef. Haar hoofdpersonage brengt de zomer door in Wexford, een Engelstalig dorpje aan de noordoostkust van Ierland. Bairéad verhuist het verhaal naar Waterford, vijftig kilometer naar het westen en pal in een van de *Gaeltachtaí*, de regio's waar Iers een officieel erkende taal is. ‘Ik ben opgegroeid met het Iers en spreek het vloeiend’, legt de cineast uit. ‘Toch zijn mijn films nooit exclusief in het Iers. Je zult altijd ook Engels horen. Ik hou van het idee dat die twee talen naast elkaar bestaan. Dat is ook authentiek. Thuis sprak mijn vader Iers en mijn moeder Engels. In de film spreekt de vader Engels en de moeder Iers. Het zorgt voor een extra laag die niet in de novelle zit.’

Aan zijn vader heeft Bairéad trouwens zijn liefde voor film te danken. De man had een afkeer voor televisie, maar toen Ierland zich in 1990 voor het eerst qualificeerde voor het WK voetbal, haalde hij toch een toestel in huis. En belangrijker: met een videorecorder erbij. ‘Mijn vader kocht vaak films op VHS, als deel van onze opvoeding’, herinnert Bairéad zich. ‘Hij had smaak, want het waren films van Chaplin, Fritz Lang, John Huston en Kurosawa. *Modern Times* was mijn favoriet als kind. Daar begon het allemaal voor mij.’

THE QUIET GIRL SPEELT VANAF 10 MEI IN DE BIOSCOOP